

מבעד למסיה

(שניערים בהסתכלות)

כל השבוע הזה חייתי טרוד רק בענין אחד — הב' חירות לוועד-העיר. האמינו לי, תלמידי החביבים, שכל היום רצתי מבקר עד ערב. בלי אכילה ובלי נשימה, מקלפי אל קלפי והשגחתי בעגלא פקידוא, שהכל יתנהג כשורה. ובדרך הליכתי פגשתי בכמה בוחרים ומשכתים לבית-המדרש אל הקלפי, והנה נתקלתי באשה אהת מימאה-שערים סוחבת את בעלה בקפוטתו, שניהם מויעים ופניהם לתבים.

— "הראיתם שלומיאל שכזה? — היא אומרת — כאן ר' ש' מ' י' והוא אינו יודע כלל. מאי איכפת לו? כלום מכלה הוא במוגי את כחזיתו לעמד שעות שלמות בשמש ולסחב פחיימים מן המעין הרחוק מיל שלם

מביתי? ... נו, לך כבר, שלומיאל, קח פתקא והכנס לתוך ההורה שם בקופסא... הרי זה אשרי ברוך בכית! אתה מסבב והנה מיס זורמים בשפע"...

— "שמעיינא, יהודיה! מה ענין מיס לכאן? — שאל ממנה יהודי מחוכם. — "צפרא טובה!... היא אומרת לו — אנשים חיים בעולם ואינם יודעים מה שנעשה מתחת לחוטמם ממש. הרי כאן גר' שמים למים! מי שרוצה ברו עם מיס בביתו, כך ספר השמש שלהם בעצמו, נרשם באו (היא מורה באצבעה על הרצפה), ובמשך יומים הענין מסודר. בעיר העתיקה קבלו כבר מיס. בני שיחיה קרא בעצמו בעתונים... כן!"

עמדתי בפנה על יד השער ושמעתי יהודי אחד מלחש בצאתו להברו: "שמעיינא, אלתר, מאימתי אתה נקרא בשם שמעון כהן?"

— חכם מ"מה-גשתנח" — ענה ר' אלתר, — ומה? להיות טפש כמוך? מושכים אותי לזרק פתסא לתוך התיבה, מתיכא-

תיתי! מה יש כאן להפסיד? אבל לתת להם את השם? לא באלה רבתי! אתה מבין? ... ועדה-לאומי... מסים? .. ואומרים על ר' חיים, שענה על הבחיר רות לוועד העיר: "אל תקרא קלפי אלא קליפה"...

האח! כמה שמחתו וששו בני-מעיו, אף הרגשתי גאווה לאומית בקראי מעל כתל-המודעות בעירנו באותיות גדולות של "ותר-דיענו" — את תוצאות הבחירות של שלשת אלפים איש (פחות מנין שלם!), שהשתתפו בבחירות בירושלם עיה"ק, מבין ארבעים אלה נפש מאחב"י, בן פורת יוסף! חבר רק, ששכחו להוסיף עוד פרט אחד קטן: את תוצאות הרשימה של "עזרת-אחים" שהוצעה ע"י עשרים איש, עפ"י החק, ומספר הבוחרים הגיע ב"ה ל-50, אפס גדול ועגול — סמל יפה למחירוק...

ולסוף אנלה לכם בלחישתה, כי היו שם גם נשים ר"ל מן הקבוצות בכחירות... אלא מאי? מפני ששערותיהן גוזזות אצל בריסקר (הוי,

מי יתנני ספר!) וחולצותיהן מגולות כדרך החלוצים ברהובותינו, — לשם שווי זכויות כנראה — וביחוד מפני שמוזכיר ועדה-העיר מגבורי "התחיה" שלנו, אינו בקי כנראה היטב בדקדוק החיים ואינו מבחין כראוי בין זכר לנקבה, ע"כ נכשל לא-עליכם בטעות גסה ויצא בהכחשה בעתונים כי לא תיחה אף אשה אחת...

ואולם, איך אומרים הקתולים? — "אדם עלול לטעות, הוץ מהאפיפיור"...

האפיפיור שלנו ברומא יודע, דוקא היטב "דקדוק" וע"כ צוה לחיל-המשמר השויצי אשר לו לבלתי הרשות יותר לנשים מגולות-ההורה להכנס לותיקן...

ואולם, האנגלים שלנו בירושלם לא קראו כנראה, אתו מברקי "דאר-היום" ולא ידעו עדין מגורת האפיפיור, וע"כ הכניסו וקבלו בזרז עות פתוהות בשבוע זה לנשה-המסכות בתיאטרון "בין לאמי", גשים גלויות-לב, ממש לרבות מבנות ישראל ובתוכן גם שתי בנותיו היפחפיות ומימודיות כ"כ בחטמן — של

הרבה-נורטקליפי, מבין האפיפיורים שלנו בירושלם. וכשאך החלו בפרק "כיצד מרקדין?" נגשו בחורים יהודים אל הרבניות הצעירות שלנו בקידה והשתחוויה, כדרך האנגלים ממש, והזמינון לרקוד. ואולם בגות-ישראל הצ' נועות והכשרות לא רצו להביא את בחוריה ישראל ללידה ליד הטא והרהורים, ענו להם בשלילה: engaged כלומר: לא, באלה רבתי, ממש כמו בת-התיליפון שלנו, ויצאו במחולות עם... הצעירים מבני דודנו דוקא, לקיים מה שנאמר: "לעשות נקמה בעוים"...

ומכיון שאנו מדברים ברבנים ובנורטקליפי, אמסר לכם בזה, תלמידי החביבים, מכתב שקבלתי זה עכשיו מתלמידי בהולנדיה, ככתבו וכלשונו ממש:

לכבוד מורנו ורבנו בוצינא קדישא עמאד הימיני פטיש יהזק אין גומדין עליו את ההלל כש"ת מוהר"ר עזמ"ת נ"ו החופ"ק דק"ק ירושלם, במדוך התחתון של "דאר היום".

שמך כשמן תורק הולך ומתפשט בעולם ועד להולנדיה הגיע, ומיום ליום הולכים ומת-רבים תלמידך בכל קצוי תבל, וגם אני החתום מטה, הנני תלמידך המובהק השותא בצמא את כל היוצא מפי תורתך, כי ידעתי את אשר תברך — מבורך, ואשר תקלל — מקוללי, ואשר תצליח — מוצלח הו בעולם הזה והן בעולם הבא. אי-לואת באתי להר דיעך דברים אחדים מן הנגלות והנסתרות במחננו:

כפי שידוע לכבוד תורתך הזנה במח נכס האי גברא דמתקריא פרופיסור "קוקר ריקו", שבא מהולנדיה לק"ק ירושלם ונעשה לבעלת-שונה ונתחבר עם כל העבדקניט וה"ארבעה בניים" שבכתיא נגרו והיה להם לפה ולמליץ אצל נורטקליפי ואצל כל שונאי ישראל, ומיום בואו לאה"ק הוא מדפיס מב' תבים משם ב"אלגמיינה הנדלסבלט" היו"ל בהולנדיה ומוציא דבת הארץ רעה מעשה מרגלים ר"ל. עד שקם בנישי הירושלמי שלכם שיחיה, לנקום את נקמתו בזה ה"תרנגול" בעתונו "על המשמר" ובכל מקום שידו מגעת, והנה כדי לחתנם בבני-ישי

הדפים ר' "תרנגול" ב"אלגמיינה הנדלסבלט" מיום 7 יולי 1923 שלש תמונות בצורה זו: שתי התמונות של הכתל המערבי ולהבריל "הקבר הקדוש", ידועות לכם למדי, וע"כ אני שולח לכ' בזה רק את תמונת

מזמורעות השבוע

יחוס "הקבר הקדוש"

מקום הכותל המערבי

פרה הולנדיה

הפרה, ועל התמונה באה הערת המערכת מהולנדיה: את התמונות האלו קבלנו מסופ-